DE LA F.R.F.

LOTURILE PENTRU MECIURILE CU POLONIA

În vederea alcătuirii echipelor reprezentative A, B, Tineret şi Juniori pentru jocurile cu R. P. Polonă, în decursul săptămînii 16—22 octombrie, la indicaţia biroului federal, antrenorii federali au alcătuit loturile, urmînd ca definitivarea acestora să aibă loc în cursul săptămînii, pe baza pregătirii şi verificării jucătorilor în antrenamente şi în meciurile din campionat.

Pentru alcătuirea acestor loturi, selecţionerul unic şi antrenorii echipelor reprezentative i-au consultat pe tehnicienii echipelor care dau majoritatea selecţionabililor. Cu această ocazie s-a ajuns la concluzia că scheletul echipei reprezentative A să-l constituie echipa Steaua, care în ultimul timp a avut cea mai bună evoluţie.

În urma desfăşurării etapei a X-a din 22 octombrie a apărut necesitatea modificării componenţei loturilor, deoarece: Dumitru Popescu a suferit un traumatism, care îl face indisponibil pentru o perioadă mai lungă; Gheorghe Constantin are o întindere musculară care deocamdată îl face incert pentru jocul cu R. P. Polonă; Dumitru Nicolae, Gergheli Vasile, Nunweiller IV şi Cuperman Aurel au suferit şi ei traumatisme care pun la îndoială evoluţia optimă a acestora în meciul cu R. P. Polonă. Toţi jucătorii amintiţi urmează un tratament medical adecvat.

În faţa acestei situaţii selecţionerul unic şi antrenorii loturilor reprezentative — în ziua de 23 octombrie — i-au consultat pe antrenorii echipelor din divizia naţională A şi au făcut un schimb de opinii în legătură cu alcătuirea echipei reprezentative A pentru jocul cu R. P. Polonă.

La 24 octombrie, la propunerea selecţionerului unic şi a antrenorilor echipelor reprezentative, biroul federal a aprobat următoarele loturi:

PENTRU ECHIPA A:

Coman, Răducanu, Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dumitru Nicolae, Dan Coe, Greavu, Mocanu, Dobrin, Libardi, Koszka, Năsturescu, Constantin, Voinea, Soo, Ion Ionescu, Kalio.

PENTRU ECHIPA B:

Mihai Ionescu, Adamache, Ivăncescu, Popescu Ioachim, Barbu, Motroc, Marin Marcel, Deliu, Pescaru, Negrea, Ivan, Sfiriogea, Kraus, Tufan, Iancu, Peronescu, Ţarălungă.

PENTRU ECHIPA DE TINERET:

Constantinescu, Gornea, Kiss, Velea, Boc, Dinu, Ionescu Nicolae, Deleanu, Vigu, Lupulescu, Deselnicu, Lucescu, Dumitrache, Jercan, Grozea, Oprişan, Tătaru II, Cuperman.

PENTRU ECHIPA DE JUNIORI:

Vidac, Bărbulescu, Tănăsache, Ciugarin, Ispir, Marinescu, Rizea, Csutak, Dumitru, Caniaro, Iordănescu, Etem, Ştefănescu, Mustaţă, Nicolae.

FOTBAL

Cui îi bate ceasul...

Din contextul general al discuţiilor despre problemele actuale ale fotbalului nostru, credem că a rămas în afara dezbaterilor o chestiune foarte importantă: aceea a activităţii antrenorilor din cluburi. Nejust, cu atît mai mult cu cît se ştie că aceştia sînt principalii factori care pot contribui la ridicarea măiestriei jucătorului, a echipelor în general.

Despre antrenorul de fotbal s-a spus întotdeauna că are menirea să descopere şi să promoveze elementele cele mai talentate, să facă din 11 individualităţi o echipă care să ofere publicului spectacole fotbalistice frumoase. Despre un antrenor se poate spune că are valoare, în funcţie de felul cum joacă echipa sa.

Nu de mult, în Berlinul occidental am avut ocazia să-l aud pe Helmuth Schön — selecţionerul unic al reprezentativei de fotbal a R. F. a Germaniei — făcînd presei următoarea declaraţie: **„Cum reuşesc să alcătuiesc o reprezentativă puternică? Simplu. Antrenorii din cluburi ridică jucători prestigioşi, iar eu nu fac altceva decît să-i selecţionez. Ce m-aş face dacă n-ar exista asemenea oameni? Firesc, domnilor, mi-ar fi foarte greu şi în nici un caz n-aş forma o echipă puternică..."**

Am repetat cuvintele lui Schön în discuţiile pe care le-am avut cu unii antrenori, cerîndu-le părerea. Răspunsurile au fost atît de echivoce, „cauzele obiective" atît de numeroase, încît renunţ să le enumer. Din respect pentru unii, nu voi da nume. Le-am solicitat părerile în scris, pentru a fi publicate. N-am primit nici unul. Chiar n-au nimic de spus antrenorii noştri? Să dăm crezare acelor vorbe lipsite de principialitate care circulă prin „tîrg"? **„În asemenea momente** (referire la acel 0—6 de la Budapesta) **e bine să stai în banca ta..."** sau **„Prefer să muncesc la club** CU MODESTIE, **fără prea mult „tam-tam", pentru** RIDICAREA CALITĂŢII FOTBALULUI NOSTRU PE O TREAPTĂ SUPERIOARĂ (!)" (Ah, vorbele astea otrăvite pe care le auzim de ani şi ani!).

Iată de ce credem, că din noianul problemelor fotbalului ar trebui ridicată mai la suprafaţă, aceea a activităţii antrenorilor din cluburi. Poate atunci vom auzi cîte ceva şi despre felul în care ei se ocupă de pregătirea tehnică a fotbaliştilor, despre jocul practicat de o echipă sau de alta, despre cunoştinţele jucătorilor, încă revoltător de modeste, despre tactică (**„lăsaţi-l pe antrenor să vorbească,** spun unii, **că noi jucăm tot cum ştim"),** despre felul cum ei, antrenorii, se informează, cum îşi îmbogăţesc cunoştinţele, despre etică ş.a.m.d.

Răsfoiţi, tovarăşi antrenori, colecţia ziarului nostru şi veţi constata, nu fără emoţie, că în ultimele două luni un singur jucător a fost notat cu 10 (şi atunci cu largheţe), la capitolul eficacităţii **un singur meci** cu goluri record: Farul — Steaua; jucătorii remarcaţi pentru o tehnică avansată mereu aceiaşi: **Constantin, Dobrin.** Veţi mai constata, în ce priveşte ritmul şi spectaculozitatea partidei, că cel mai des cronicarii noştri au folosit cuvintele: **modest, linced, înghesuit, penibil, ineficace** etc. Ni se pare deosebit de util a aminti că, în privinţa aplicării unor noi metode de pregătire sau sisteme de joc, specialiştii noştri (cu puţine excepţii) nu sînt la curent cu NOUL din lumea fotbalului mondial. În această ordine de idei găsim necesar să reproducem laconica declaraţie a antrenorului Silviu Ploieşteanu: **„Nu cunosc concepţiile antrenorului Teaşcă".** Dacă nici concepţiile unui antrenor român nu sînt cunoscute, ce pretenţii mai putem avea de la specialistul braşovean? Să ne mai mire atunci situaţia echipei pe care o îndrumă? Ne surprinde, de asemenea, lipsa de exigenţă ce se manifestă în ultima vreme la Dinamo Bucureşti, unde preocuparea firească a unui sportiv, aceea a autodepăşirii, a fost abandonată.

După eşecul de la Budapesta, antrenorii noştri, solicitaţi să-şi spună părerea asupra cauzelor înfrîngerii, au apreciat în unanimitate sistemul de joc ca defectuos. (Nu-i contrazicem, deşi au mai existat şi alte cauze). Dar ceea ce surprinde, este faptul că nici unul dintre cei întrebaţi nu a ţinut să indice care anume sistem ne-ar fi putut asigura un rezultat onorabil. De altfel, le-am cere poate prea mult cînd, duminică de duminică, avem prilejul să vedem sistemele propriilor lor echipe (excepţii fac în acest sens Steaua, F. C. Argeş, „U" Cluj, formaţii care vădesc o oarecare preocupare pentru un profil tactic al jocului practicat). Este totuşi pozitiv faptul că începe să se discute despre sistemele de joc în fotbal. Poate că discuţiei i se va asigura de către conducerea tehnică a F.R.F. şi un cadru mai organizat, măcar pentru a se evita lamentările şi în această privinţă. Pînă la elucidarea problemelor, considerăm că antrenorii noştri ar putea aduce o substanţială contribuţie la îmbunătăţirea calităţii fotbalului, dacă ar acorda o mai mare atenţie pregătirii tehnice individuale a jucătorilor pentru că sistemul chiar genial dacă nu are cine să-l aplice (aşa cum, de fapt, este cazul la noi), nu va servi fotbalului.

Constatăm, cu amărăciune, fluctuaţii de formă la jucători şi în ansamblu la echipe, de la o săptămînă la alta ceea ce nu poate constitui o bază tehnică propice aplicării unui sistem modern de joc. Fără a generaliza situaţia, la multe cluburi cu echipe în divizia A, concluzia este aceasta: nerespectarea cu stricteţe a procesului de antrenament. Nu peste tot, durata, intensitatea şi individualizarea antrenamentelor constituie o preocupare permanentă. Unii jucători lipsesc, întîrzie sau se prezintă în stare de ebrietate la teren. Alţii se plictisesc repede, simulează întinderi şi traumatisme. Pe scurt, chiulesc, se sustrag, nu vor să muncească cu tragere de inimă, pentru a-şi ridica măiestria fotbalistică. Din păcate, toate acestea se petrec sub privirile antrenorilor, ale conducerilor secţiilor, într-o atmosferă de totală lipsă de exigenţă, îngăduinţă şi dulce armonie. Să ne mai mire lipsurile din tehnica individuală, unele execuţii de-a dreptul hilare din timpul jocurilor? Să ne mai mire pasele precise la ...adversar, stopurile defectoase, imprecizia şuturilor la poartă şi viteza de melc a unor jucători? Cine a urmărit meciul Celtic — Racing Buenos Aires (mulţumită Televiziunii), şi-a putut da seama perfect ce înseamnă tehnică individuală, viteză şi rezistenţă la un jucător, şi-a dat seama că pe plan mondial fotbalul se practică la un nivel incomparabil mai înalt decît cu ani în urmă. Crede vreunul dintre jucătorii noştri că toate aceste calităţi au fost dobîndite de scoţieni sau argentinieni, fără muncă, fără sudoare? Iată de ce credem că trebuie discutată activitatea antrenorilor din cluburi.

La începutul acestui articol trebuia să mai amintim, poate, că un antrenor bun este acela care se dovedeşte şi un bun pedagog. Dar am lăsat aceasta intenţionat la urmă, pentru a ridica problema relaţiilor antrenor—jucător. Desigur, ele se vor stabili cu precizie în statutul la care se lucrează. Pînă atunci însă, ar trebui discutat, de pildă, modul în care antrenorul Mărdărescu şi jucătorul Iancu, înţeleg să colaboreze. După cîte am aflat situaţia este îngrijorătoare, unele controverse dintre ei rezolvîndu-se pe cale... pugilistică.

Încheiem cu cuvintele lui Schön: **Cum reuşesc să alcătuiesc o reprezentativă puternică? Simplu. Antrenorii din cluburi ridică jucători prestigioşi, eu nu fac altceva decît să-i selecţionez. Ce m-aş face dacă n-ar exista asemenea oameni?**

CRISTIAN MANTU

Etapa a IX-a a diviziei C, etapă a gazdelor

Duminică s-a disputat etapa a IX-a a diviziei C. Ca şi în etapele precedente, bilanţul este net favorabil gazdelor: 19 victorii. 7 meciuri s-au terminat la egalitate şi în două meciuri oaspeţii au cîştigat (Ancora Galaţi la Metalul Rădăuţi şi I.M.U. Medgidia la S.N. Olteniţa). Merită de consemnat faptul că partida de la Tîrgovişte, dintre Metalul şi Rapid C. F. Bucureşti, s-a terminat cu un scor neobişnuit: 8—0 în favoarea metalurgiştilor!

Din relatările corespondenţilor noştri a reieşit că jocurile acestei etape au fost de slab nivel tehnic. S-a jucat nervos, uneori chiar dur. La calitatea slabă a meciurilor au contribuit şi unii arbitri prin maniera lor de interpretare personală a regulamentului, tolerînd totodată nenumărate acte de indisciplină. În această direcţie, o singură excepţie: la Strehaia, arbitrul A. Tercea l-a eliminat pe jucătorul Vlad (Minerul Lupeni) pentru faptul că i-a adus injurii.

În clasamentele celor patru serii conduc aceleaşi echipe: Gloria Bîrlad în Est, Dunărea Giurgiu — Sud, Electroputere Craiova — Vest şi Medicina Cluj — Nord. Echipa din Cluj se află în frunte datorită golaverajului. Ea este urmată de două formaţii cu un număr egal de puncte şi de alte patru — cu unul mai puţin! Deci, lupta pentru şefia seriei Nord se anunţă deosebit de interesantă. În celelalte trei serii, liderii au cîte două puncte avans faţă de principalele pretendente.

Duminică, majoritatea echipelor care activează în divizia C vor juca în „Cupa României". Este un prilej de a-şi măsura forţele cu formaţiile din divizia B, de a arăta că pot evolua la un nivel mai bun decît pînă acum şi, în acest fel, să încerce să se califice în etapa următoare a „Cupei".

SERIA VEST

1.	Electroputere Cv.	9	6	2	1	19- 4	14
2.	Met. Tr. Severin	9	5	2	2	19-11	12
3.	Victoria Călan	9	4	3	2	17-10	11
4.	Minerul Anina	9	4	3	2	12- 9	11
5.	Chimia Făgăraş	9	4	3	2	16-14	11
6.	Mureşul Deva	9	3	3	3	17-10	9
7.	Tractorul Bv.	9	3	3	3	14-14	9
8.	A.S.A. Sibiu	9	2	4	3	12- 9	8
9.	Prog. Strehaia	9	3	2	4	13-16	8
10.	Vict. Tg. Jiu	9	3	2	4	12-21	8
11.	Minerul Lupeni	9	2	3	4	13-17	7
12.	U.M. Timişoara	9	2	2	5	11-18	6
13.	C.F.R. Caransebeş	9	2	2	5	11-21	6
14.	Prog. Corabia	9	2	2	5	11-23	6

SERIA NORD

1.	Medicina Cluj	9	4	3	2	17- 4	11
2.	Chimica Tîrnăveni	9	5	1	3	16-12	11
3.	Recolta Carei	9	4	3	2	11-12	11
4.	Medicina Tg. M.	9	3	4	2	19-14	10
5.	Metalul Aiud	9	5	0	4	19-16	10
6.	Steaua r. Salonta	9	4	2	3	11- 8	10
7.	Minerul Bihor	9	4	2	3	14-13	10
8.	Faianţa Sig.	9	4	1	4	16-13	9
9-10.	Unio Satu Mare	9	3	2	4	11-11	8
9-10.	Met. Satu Mare	9	3	2	4	12-12	8
11.	Soda Ocna Mureş	9	3	2	4	11-17	8
12.	Unirea Dej	9	3	1	5	13-15	7
13.	Met. Copşa Mică	9	2	3	4	12-21	7
14.	Minerul Baia Sprie	9	3	0	6	10-24	6

Fază din meciul T.U.G. Bucureşti-Oltul Sf. Gheorghe

Foto: Nic Tokacek

CLASAMENTE

SERIA EST

1.	Gloria Bîrlad	9	6	1	2	14- 5	13
2.	Ancora Galaţi	9	5	1	3	17-11	11
3.	Şoimii Buzău	9	4	2	3	17-12	10
4.	Unirea Focşani	9	4	2	3	13- 9	10
5.	Medicina Iaşi	9	4	2	3	13-11	10
6.	Gloria CFR Gl.	9	5	0	4	12-11	10
7.	Oţelul Galaţi	9	4	2	3	9- 8	10
8.	Foresta Fălticeni	9	4	2	3	13-12	10
9.	Metalul Buzău	9	3	3	3	10- 9	9
10.	Minobrad V. D.	9	4	1	4	10-10	9
11.	Textila Buhuşi	9	3	2	4	8-12	8
12.	Petr. Moineşti	9	3	1	5	12-14	7
13.	S.U.T. Galaţi	9	1	3	5	6-18	5
14.	Metalul Rădăuţi	9	1	2	6	8-20	4

SERIA SUD

1.	Dunărea Giurgiu	9	7	1	1	16- 6	15
2.	Met. Tîrgovişte	9	6	1	2	21- 7	13
3.	Flacăra roşie Buc.	9	5	2	2	16- 4	12
4.	Prog. Brăila	9	4	3	2	11- 7	11
5.	Electrica C-ţa.	9	5	0	4	12- 9	10
6.	Stuful Tulcea	9	5	0	4	15-16	10
7.	Chimia Tr. Măg.	9	3	4	2	4- 8	10
8.	Rapid Plopeni	9	4	1	4	17-13	9
9.	T.U.G. Buc.	9	2	4	3	12- 9	8
10.	I.M.U. Medgidia	9	2	3	4	5- 7	7
11.	S.N. Olteniţa	9	2	3	4	12-16	7
12.	Oltul Sf. Gh.	9	2	2	5	9-16	6
13.	Viitorul Fieni	9	1	2	6	4-18	4
14.	Rapid C.F. Buc.	9	1	2	6	6-24	4

note * comentarii * note *

● Luptă pentru... propria minge

Cîteva scurte aprecieri în legătură cu o eroare, ţinînd de orientare, săvîrşită, în general, de echipele care evoluează la domiciliu. Am mai semnalat-o cu puţine etape în urmă la Petroşeni, cu prilejul partidei Jiul — F.C. Argeş (rezultat 0—1), am reîntîlnit-o duminică la Ploieşti, cu ocazia meciului Petrolul — Rapid. Despre ce este vorba? Este ştiut faptul că, în dorinţa de a fructifica din plin avantajul terenului, formaţiile gazdă dau tonul jocului, menţinîndu-se în ofensivă cea mai mare parte din timp. De multe ori, invitaţia la atac le este adresată de înseşi echipele vizitatoare, care, din prudenţă exagerată, se retrag în jumătatea lor de teren, pîndind cînd şi cînd vreo posibilitate de contraatac. La Ploieşti, Petrolul a dominat o bună parte din timp, dar, din **lipsă de orientare a acţiunilor ofensive,** n-a realizat decît o **platonică... superioritate teritorială.** Procedeul folosit de aripile Oprişan şi Roman — centrări pe sus în faţa porţii lui Răducanu — i-a contaminat şi pe ceilalţi jucători petrolişti, care i-au „pisat" pe Dan, Motroc şi, în ultimă instanţă, pe Răducanu (toţi trei, foarte înalţi) cu mingi numai bune de... restituit.

Astfel stînd lucrurile, ploieştenii n-au făcut decît SĂ SE BATĂ DE DOUĂ ORI PENTRU... PROPRIA MINGE.

La intervenţiile de pe margine, ei au mai schimbat „placa", culcînd balonul la firul ierbii printre apărătorii feroviari, ceea ce a creat momente de adevărată panică în careul advers, soldate şi cu cîteva situaţii favorabile de gol: Dridea — min. 26, Roman — min. 30, Iuhas — min. 66.

De ce oare fotbaliştii noştri de primă categorie nu reuşesc să facă singuri deosebirea între bine şi rău, adică între execuţia tehnică cu conţinut tactic şi aceea lipsită de orice eficienţă?

G. NICOLAESCU

● În căutarea formulei magice

Una din caracteristicile echipei care nu se află în plenitudinea posibilităţilor o constituie distanţele ce se creează în timpul jocului între compartimente. La Dinamo Bucureşti s-a observat pregnant acest lucru în meciul cu Jiul.

Capitolul cel mai deficitar în momentul de faţă este: **organizarea jocului.** Pe drumul unor căutări în această privinţă, se pare că Dinamo intenţionează să renunţe la aşezarea cu „il libero". Duminică a rezultat de aici un obişnuit 4—2—4. Nu este rău, deşi căutările în acest sens pe plan internaţional converg spre reconsiderarea mijlocului terenului unde sînt desemnaţi să activeze din nou, cel puţin, 3 jucători

Pe fondul acestui 4—2—4, însă, dinamoviştii comit o serie de erori neîngăduite maturităţii echipei lor.

Fundaşii nu se dublează la timp, creează spaţii între ei, îşi părăsesc zonele pe unde se infiltrează atacanţii adverşi.

Ghergheli şi, mai puţin Dinu, întîrzie jocul, conducînd prea mult balonul. Consecinţele apar imediat: atacanţii sînt marcaţi, apărătorii adverşi îşi găsesc locurile cele mai potrivite în dispozitivul de apărare.

Atacul rămîne însă punctul nevralgic. Cu jucători fără gabarit, capabili să străpungă şi prin forţă o apărare, dinamoviştii ar trebui să creeze breşe prin mişcarea mai vie, prin circulaţia mai cursivă a balonului, prin realizare de „triunghiuri" şi „un-doi"-uri (care să-i disloce pe apărători din sistemul defensiv) şi, bineînţeles, prin... mărirea frecvenţei şuturilor.

Pînă îşi va găsi noul mod de exprimare, pe care se pare că îl caută, este imperios necesar să se respecte aceste cîteva deziderate absolut indicate şi potrivite, după părerea noastră, posibilităţilor actuale ale formaţiei dinamoviste.

DRAGOŞ COJOCARU

● Ne văd copiii...

Ne-am bucurat cu toţii! Adică, toţi cei ce duminică de duminică luăm, incorigibil, drumul stadioanelor ca să ne consumăm porţia săptămînală de fotbal. Şi ne-am bucurat pentru că gratuitatea acordată copiilor — despre ea este vorba — a stîrnit în fiecare dintre noi nostalgia copilăriei. Parcă ieri a fost... **„hai, nene! Lasă-ne şi pe noi că acu' se termină",** înghesuiala sau coatele ce le împărţeam pentru un „ochi", abil tăiat cu briceagul bont, între ulucile de la „Venus". Şi cîte altele...

Acum, copiii intră cu zîmbetul pe buze, ocupîndu-şi locurile rezervate pe toate stadioanele.

Ne-am bucurat, sincer. Astăzi însă avem toate motivele să fim trişti. Aflăm că la Cluj „sectorul sub 12 ani" şi-a dat în petec. S-a comportat nesportiv. A fluierat la intrarea pe teren a oaspeţilor, a aruncat cu pietre, într-un cuvînt s-a... „maturizat". Şi drept urmare a fost... suspendat pe două etape. Adică, la două meciuri, adio gratuitate! „Urechiala" a avut efect. După consumarea pedepsei, puştimea a fost cuminte, intuind că a făcut ceva urît.

Aş putea să mă opresc aci. Dar, mai e ceva. Nu ştiu cum să spun... Vedeţi... Mă întreb: de unde au învăţat copiii, să arunce cu pietre pe teren sau să fluiere? Ah, precis nu de la dumneata, cititorule. În mod cert de la alţii. Sînt convins. Totuşi n-ar strica să fim cu toţii mai atenţi cînd ne manifestăm în tribună. Nu de alta, dar ne văd copiii...

CĂLIN ANTONESCU